

DAJCZMANEK (1) *sb m*

N sg dajczmanek.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Skąpiec, Niemiaszek (dem. od niem. Deutschmann): A czo z grochu nie doye káwálcá łoniny/ To włoży do kálety Dáyczmáneek nász miły. RejZwierc 241v.

HJ